

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос се јави, браћо и сестре! Ваистину се Бог јави.

Коме се Бог јави? Јави се људима. А где су били људи када се Бог јавио? То говори данашње свето Јеванђеље. Били су у тами, у области и сенци смрти и они су у тој тами седели као изгубљени људи. Нису никуда се кретали и нису ништа тражили јер нису имали светлост живота. Ништа нису видели као у тами, у помрачини.

Ето, њима се јави светлост велика јер „онима који седе у тами и сенци смрти засија светлост велика“, каже данашње свето Јеванђеље. Та светлост јесте Господ Христос који је дошао на земљу да људима покаже правога Бога и да покаже правога човека. Јер људи до тада нису знали Бога. Били су оградили себе разним лажним боговима, идолима којима су се клањали, које су обожавали, којима су жртве приносили. И у тами греха и у сенци смрти живео је род људски од Адама до Господа Христа. Јер грех у човеку јесте тама, јесте мрак, јесте око које је ослепило. А грех рађа смрт, каже свети апостол Павле. Грех рађа смрт, зато су седели у тами греха и у сенци смрти која је владала над родом људским, од првог човека до Господа Христа. И Господ, ако људи нису видели и знали Бога, Бог је видео и знао људе. Он је знао њихово стање духовно, знао је њихову душу, знао је њихову оптерећеност грехом, знао је како је живети у тами као што би затвореници у некој тамници провели цео век, у подруму мрачном, па одједном изашли на светлост дана - која би то радост била за њих! Тако и род људски се обрадовао доласку Господа Христа који је Божанском светлошћу Својом, Својом Божанском науком осветлио и осмислио живот човека на земљи. Без Господа Христа све је бесмислено, све је мрак, све је тама, све је смрт. А Господ

показује да је Он дошао да људима дарује Живот Вечни уместо смрти која влада над људима.

Они сад добијају Живот Вечни. Али треба испунити један услов! Господ почиње Своје Јеванђеље речима: „Покајте се, јер се приближи Царство Небеско“. Дакле, Царство Небеско је ту, Господ Христос је цар а где је цар тамо је и царство. Али како ући у то царство? Једино покајањем. То је једини лек који је Господ оставио људима да чистимо своје грехе у које падамо као слаби и немоћни људи јер каже свети апостол Петар да праведник греша на дан седам пута а ми сигурно много више него седам пута седамдесет. Зато, Господ је дошао, основао Цркву Своју, даровао свете тајне, одредио свете врлине, дао заповести Своје Божанске по којима човек треба, да живи, да се управља а пре свега покајање. Покајање значи у ствари сагледавање свога душевног стања у коме се налазимо, своје греховности, да се човек згади на грехе своје, на страсти своје, да се покаје за њих, да их исповеди и онда ће му засијати светлост велика као онима у таму и сенци смрти.

То је, браћо и сестре, још увек одсјај великог празника Богојављења, јер данас је недеља по Богојављењу а тај празник се прославља све до светога Саве нашега. То је порука свима нама и свима људима убудуће до Страшнога Суда: да без покајања нема спасења. Господ је зато основао Цркву Своју, оставио у њој Своје Јеванђеље, оставио Своје заповести и дао људима Живот Вечни, истину вечну, правду вечну и то је та светлост која обасјава наш живот и даје смисао нашем животу. Уместо таме и смрти и ђавола који се иза њих увек налази, Господ је даровао људима оно што нико од људи, нико од анђела није могао људима даровати. Господ је дошао да узвиси човека, да га дигне из те таме и сени смрти у небеске висине, у Царство Небеско, међу херувиме и серафиме. И заиста покајан

човек личи на херувима, као што се пева на свакој светој Литургији, ми те херувиме изображавамо. „Иже херувими тајно образујушче...“

Ето, то је та велика милост Божија, велика светлост Божија која је засијала на Јордану за време крштења Господа Христа и која обасјава цео род људски. Дакле, до последњих времена, до последњег човека и у свим народима. Нема данас народа на земљи који није чуо за Господа Христа, који није поверовао у Њега, наравно не сви људи али у сваком народу има оних који су поверовали. Наше је, браћо и сестре, да останемо у тој светлости васкрслога Господа који се јавио на Јордану, да останемо у вери Православној, на путу светосавском, да живот свој управљамо према заповестима Божијим, да чујемо позив Господњи: „Покајте се!“, и да га испунимо и тако задобијемо онај највећи дар који је Господ донео људима – живот вечни у Царству Небескоме; како би, када пођемо одавде и ми се нашли тамо где се налазе сви светитељи Божији који су Богу угодили и у нашем роду и у роду хришћанскоме и да са свима светима и ми слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин!

